En Dollar Ask av Stomach-Ease GRATIS.

Till var och en, som önskar erhålla ett hemläkemedel, sänder jag tillsammans med brev innehållande anvisningar, en ask Stomach-Ease. Stomach-Ease är en blandning av örter, särskilt bra för dålig matsmältning, förstoppning och för blodet. Allt vad Ni har att göra är att sända in namn och adress samt uppgift om symptom till

Dr. J. P. THOMAS
175 Mayfaire Ave., Winnipeg, Man.

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN IS THE LARGEST AND HAS THE GREATEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA.

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

Svenska Canada-Tidningen

THE SWEDISH CANADA NEWS

Hemorrojder.

Jag garanterar att döda varje hemorrojdknöl på ett par minuter med elektricitet. Behandlingen är ej förknippad med vare sig sängliggande eller smärta. Skriv eller gör mig ett besök för fullständiga upplysningar.

J. P. THOMAS
175 Mayfaire Ave., Winnipeg, Man.

Prov. Librarian Winnipeg

ÅRG. (YEAR) 34. (Lösnummer 10 Cts.) WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 8 JULI 1926. (Lösnummer 10 Cts.) N:r 27

Nordskandinaviska utforskaren om sin senaste färd.

Tillförseln av svenskt blod det bestämmande för svensk-finnarna.

20-årig forskning.

Dr Gustaf Hallström återkom för kort tid sedan till Stockholm från sin nordskandinaviska forskningsfärd som räckt i sju veckor och omfattat arkeologiska undersökningar med bebyggelse- och folkvandringshistorisk inriktning.

— Denna färd, yttrar d:r Hallström till en intervjuande representant för Svenska Dagbladet, är naturligtvis ingen avslutad enhet. Det ingår som ett led i många års arbete på Nordskandinaviens utforskning. Under tjugo år har jag nästan regelbundet företagit resor uppe i Nordsverige, Nordnorge och Nordryssland, men ett av de nya moment som nu tillkommo var deltagandet i och studiet av vinterfärdseln, som ännu alltjämt erbjuder många drag av imponerande primitivitet.

Gustaf Hallström har från sitt arkeologiska gebit just på grund av de hittills relativt litet bearbetade och därför fascinerade uppgifter, han under sina högnordiska resor ägnat sin storartade forskarenergi, kommit över på det etnografiska området. Här gå nämligen de två vetenskaperna hand i hand. Forntiden springer fram med solida oförvanskade drag i det närvarande. Och helt naturligt ha även de icke minst genom professor Karsten i Helsingfors högaktuella invandrings- och bebyggelseproblemen fängslat honom, och ett och annat av frappant intresse rörande dessa frågor skymtar fram i samtalet.

För att bilda sig en klar föreställning om dessa ting måste man känna kusterna från Skåne till Arkangelsk och mycket av vad som därinnanför dväljes av fornlämningar och redskap, av folkliv och folksed, och d:r Hallströms färder och forskningar ge verkligen en bakgrund, från vilken hans yttranden framträda på helt annat sätt än som löst utkastade hypoteser.

På tillfrågan om vad han anser om grundtanken i de Karstenska invandringsteorierna, som vilja göra finsk-svenskarna och deras öden och kultur väsentligt mera oberoende av Sverige än vad de äro enligt vanlig historisk uppfattning, svarar d:r Hallström ganska avvisande. Om man också medger, säger han ungefär, att en mycket tidig germansk invandring i Finland har kunnat ske på östra sidan av Östersjön, så vittnar såväl arkeologiska fynd som etnografiska fakta om att det är inströmmandet av svenskt blod från väster över Åland och över Kvarken, som blivit det bestämmande för svenskfinnarna och som helt överflyglat ett tilläventyrs i Finland tidigare befintliga germanskt folkelement. Även i fråga om Kalevalas ursprung, nyligen behandlad under strecket i Svenska Dagbladet av professor Jakkola, skjuter en stridsglimt fram ur hans uttalanden, som i stark förkortning antydd går ut på att göra Väinemöinen, Ilmarinen, Kullervo, Kaleroosonen och de andra underbara figurerna i denna dikturkund — långskalliga.

För att belysa en svensk historisk stridsfråga med valplatsen uppe under Haparanda företer d:r Hallström facsimile av ett gammalt permbrev från Luleå kyrka. Det är daterat 1409, och bär vittnesbörd om att en viss ö hört under församlingens prästbol från den ene prästen till den andre alltifrån heden tid. Det är 12 svenska män som vittnat i denna sak, och dokumentet ger en bestämd hänvisning på, anser d:r Hallström, att det tidssvalg som här enligt finska och även svenska historikers mening gapat i den svenska högnordiska kustkulturen och som skulle ha fyllts ge-

(Forts. å sid. 6.)

Sveriges kronprins på besök i Fords stad.

Automobilkungen förärar de kungliga en Lincoln-bil.

Den 22 juni besökte det svenska kronprinsparet Highland Park — fordbilarnes födelsestad. Här väntade utanför fabriken mr. och mrs. Ford med son och svärdotter. Bilkungen skakade hand med sina gäster, vilka han sedan själv visade omkring i verkstäderna. Kronprinsen framförde sin stora tacksamhet till bilkungen för den stora vänlighet denne visat genom att under färderna på ostkusten — mellan New York och Philadelphia och upp till Boston liksom inom de nämnda städerna — under hela tre veckor ställa åtta nya Lincoln-bilar till hans förfogande.

När de besökande kommo till utställningsrummet sade Ford plötsligt: "Jag ber ers höghet utpeka vilken bil ni önskar och mottaga den såsom en present."

Kronprinsens val föll på en mörkblå Limousine med plats för sju passagerare. Det är en åttacylindrig Lincoln på omkring 90 hkr. med ett marknadspris av $7,000. Bilen kommer omedelbart att fraktas över till Sverige.

Med stolthet visade Ford sina gäster genom sin skola, där över 800 pojkar erhålla teknisk utbildning.

Besöket avslutades med att följa en av de "kedjor", som i ett årtionde väckt hela världens hänpad och där Fordbilen från ett svart chassisskelett på tio minuter växer till en fullt färdig bil vilken med egen maskin rullade i väg från fabriken till lagerrummen.

På vägen till lunchen stannade man utanför stadens vackra bibliotek, där kronprinsen och kronprinsessan hälsades av stadens borgmästare A. Smith och bibliotekarien Adam Strom, av svensk härkomst. Täta leder kantade den stora gräsplanen när kronprinsen med uppvaktning gick igenom rummen och gav en blixtintervju för detroitpressen.

Innan dagen slutade hann man även se Packards och Cadillacs fabriker.

Rysk plan att mörda kejsar Wilhelm.

Enligt ett Berlintelegram till Stockholms-Tidningen berättar en rysk politisk skriftställare i Ach-Uhr-Abendblatt om en rysk plan av år 1916 som gick ut på att mörda kejsar Wilhelm. En tukthusfånge vid namn Sosna hade kommit upp med planen, och i en skrivelse till inrikesministeriet skildrat alla detaljer. Han hade tänkt sig att få några svenskar med på planen och så småningom erhålla inträde vid tyska flygvapnet som frivillig. Sedan hoppades han kunna få introduktionsbrev till kejsaren och få kännedom om dennes vanor, varpå mordplanen skulle bringas till utförande. Sosna skulle själv mörda kejsaren med en dolk. Ryska regeringen påstås ha tagit denna fantastiska plan högst allvarligt.

En bankskandal inbegripande omkring $5,000,000 har upptäckts av fascistpartiets generalsekreterare Turati. Flera framstående fascister ha arresterats.

Sir Oliver Lodge sade i ett tal den 26 juni att den engelska storstrejken varit till nytta i det att den givit alla en läxa, som leder till en ny välståndsperiod i England. Men kolstrejken fortgår än och många förundra sig över kolarbetarnas uthållighet.

Helsingörs 500-årsjubileum firades den 2 juni. Den inleddes med "byraadsmöde", varvid mottogs flera deputationer, som överlämnade gåvor, porslinssaker och målningar. Konungen och drottningen och kronprinsen deltogo och i deras närvaro förekom en högtidlig avtäckning av en staty av stadens grundläggare, Erik av Pommern.

DEN KONSERVATIVA MINISTÄREN LIDER NEDERLAG.

Den tillfälliga ministären ansågs vara olaglig och premiär Meighen nödgades därför anhålla om parlamentets upplösning.

Ledaren för progressiva partiet resignerar.

Som i föregående nummer meddelades, blev Hon. Arthur Meighen av general-guvernören anmodad att bilda ministär och den 29 juni tillkännagav han i underhuset genom Sir Henry Drayton, att följande personer utsetts som tillfällig regering: Sir Henry Drayton, Hon. R. J. Manion, Sir George Perley, Hon. H. H. Stevens, Hon. Hugh Guthrie, Hon. W. A. Black samt Hon. R. B. Bennet.

Den 29 juni antog underhuset det av konservativerna framlagda förslaget som avsåg att censurera den liberala regeringen för slapphänt administration inom tulldepartementet. Tio progressiva representanter röstade i favör av förslaget. Detta visade, att en svårartad brytning ägt rum inom nämnda parti och som en följd därav resignerade Mr. Robert Forke den 30 juni från sin befattning som ledare för den progressiva gruppen. Mr. Forke efterträdde Hon. T. A. Crerar som ledare för agrarpartiet och har under den tid, han innehaft denna befattning gång efter annan hotat med avgång i den händelse partiet icke kunde visa större enighet än den, som varit rådande vid vissa tillfällen under parlamentssessionen. Vid omröstningen ifråga visade det sig emellertid att ungefär halva antalet medlemmar av den progressiva gruppen röstade med de konservativa under det att den andra halvan röstade med liberalerna. Under sådana förhållanden ansåg sig Mr. Forke nödsakad avgå som ledare och det är ännu ovisst huruvida han kommer att söka återval som parlamentsledamot eller icke. Splittringen inom den progressiva gruppen påstås av sakkännare vara ett tecken till att denna grupp lädanefter icke kommer att spela någon roll som ett tredje politiskt parti.

Den 1 ds. framlade Hon. MacKenzie King ett förslag som gick ut på misstroende mot den konservativa regeringen med anledning av högerpartiets tullpolitik. Detta förslag blev emellertid nedröstat med 108 röster mot 101. Vid omröstningen i fråga visade det sig att följande progressiva representanter voro i favör av eller icke hade något att invända mot konservativernas tariffpolitik: E. J. Garland, D. M. Kennedy, George Coote, Robert Gardiner, H. E. Spencer, Milton Campbell, W. T. Lucas, A M. Boutillier samt W. R. Fansher. I och med detta tillvägagångssätt röstade nämnda personer stick i stäv mot de principer, de sagt sig förfäkta.

Samma dag höll f. d. premiär King ett mycket uppmärksammat tal i underhuset och påpekade då, att generalguvernören överskridit sin konstitutionella maktbefogenhet, då han avslog mr Kings begäran om parlamentets upplösning. Vidare påpekade han, att den tillfälliga regeringen icke tillkommit enligt konstitutionens föreskrifter och att den därför icke kunde lagenligt tunktionera. Dagen därpå eller den 2 ds framlades följande motion av Hon. J. Robb:

"Att verksamheten inom denna kammare av de medlemmar, som sedan den 29 juni tjänstgjort som kronans ministrar, utgör ett brott och är kränkande mot denna kammares privilegier på grund av följande orsaker:

Härovan avbildas tre av de fyra progressiva parlamentsledamöter, som under krisen i Ottawa definitivt togo parti med de konservativa. De äro: W. R. Fansher, W. T. Lucas, och A. M. Boutillier.

1) Att sagda ärade medlemmar icke hava rätt att närvara vid denna kammares sammanträden och skulle ha utrymt sina platser i densamma, om de lagenligt innehava sysslan som administratörer för de olika departement anförtrodda åt dem genom konseljbeslut. 2) Att, om de icke lagenligt innehava dessa befattningar, hava de ingen rätt att kontrollera regeringens affärer i denna kammare samt begära anslag för de departement, för vilka de säga sig vara t. f. ministrar." Denna motion antogs av underhuset, och därmed störtades den konservativa regeringen.

Vid omröstningen i fråga voro 17 progressiva representanter närvarande. Fjorton av dessa röstade med de liberala under det att Lucas, Boutillier och Fansher röstade med de konservativa.

Omedelbart efter nederlaget anhöll premiär Meighen hos generalguvernören om parlamentets upplösning, vilket också beviljades honom, och utan någon som helst formell avslutning hava parlamentsledamöterna lämnat huvudstaden för att omedelbart vidtaga åtgärder för det förestående federalvalet.

Intresset koncentrerar sig nu förnämligast kring den ministär, som Meighen ämnar bilda och på resultatet av valet. Bland de personer, som sägas skola utgöra den nya ministären, märkas: Hon. H. H. Stevens o. Hon. S F. Tolmie, British Columbia; Hon. R. B. Bennett, Alberta; mr Meighen och Hon Robert Rogers, Manitoba; Sir Henry Drayton, Hon. R. J. Manion. Hon. Hugh Guthrie, E. B. Ryckman and J. D. Chaplin, Ontario; Hon. E. L. Patenaude och Sir George Perley, Quebec; George B. Jones, New Brunswick, och Hon. W. A. Black, Nova Scotia.

Valdagen kommer troligen att bestämmas till den 21 september, och så fort valresultatet blivit känt, torde det nya parlamentet ofördröjligen sammankallas.

Canada står således åter inför ett nytt federalval och troligen kommer den instundande valkampanjen att bliva en av de bittraste och på samma gång viktigaste som någonsin förekommit i Canadas historia. Canadas väljare måste nu en gång för alla bestämma om landets högsta politiska ledning skall handhavas av en av folket utsedd premiärminister eller om högsta instansen skall ligga i generalguvernörens händer. Det faktum, att generalguvernör Byng icke följde sin närmaste rådgivares anvisningar, har väckt stor bestörtning icke blott i Canada, utan även i England och andra delar av det brittiska riket, och tilltagit har av många sakkännare brännmärkts som en skymf mot Canadas självstyrelserätt. Det gäller nu således för Canadas folk att bestämma, om denna handling var till deras belåtenhet eller om det i framtiden skall även i fråga om inhemska politiska spörsmål böja sig under engelsk överhöghet.

Briand har bildat sin tionde ministär.

Caillaux har åter anförtrotts den viktiga finansministersysslan.

Som förut meddelats, blev Aristide Briand av den franska republikens president för någon tid sedan anmodad att söka bilda ny ministär. Efter åtskilliga motgångar lyckades det också den gamle statsmannen att bilda sin tionde regering.

Han är själv premiär- och utrikesminister. De övriga ministrarna äro: Pierre Laval, justitieminister; Jean Durand, inrikesminister; Joseph Caillaux, finansminister; General Adolphe Guilleumat, krigsminster; George Leygus, sjöminister; Fernand Chapsal, handelsminister; Bertrandt Nogarond undervisningsminister, D. Vincent, minister för offentliga arbeten; L. Perrier, kolonialminister; M. Binet, jordbruksminister Paul Jourdain, pensionsminister.

Den nya ministären består till stor del av medlemmar av Briands förra ministär samt Caillaux som den nye finansministern och flere män, som han föreslagit. Det antages, att den nya ministären skall erhålla en majoritet, som är stor nog för att få en lag antagen, som den nye finansministern ämnar föreslå.

Huru den nya ministären kommer att ställa sig gentemot skulduppgörelsen med Förenta Staterna, är osäkert. Briand och de flesta av hans kolleger ha förklarat sig i favör av ratificering av skulduppgörelsen, under det Caillaux ständigt satt sig däremot, emedan denna icke innehåller någon betryggande bestämmelse om, att de franska betalningarna bli beroende av ersättningarna från Tyskland.

Skall monarkien återställas i Portugal?

Senaste politiska kuppen i Portugal, som i början ansågs vara ett av de vanliga ombytena av regeringspersonalen, betraktas nu med största intresse av Europas olika regeringar, säger ett meddelande från London. Det ser ut, som om general Gomes da Costas statskupp, varigenom han gjorde sig till ett slags diktator, skulle vara en plan att återinsätta förre kung Manuel på tronen och återställa konungadömet. Förre kung Manuel har nämligen i ett hemligt cirkulär till monarkistpartiet föreslagit att en diktator tillsättes för Portugal. Ej långt efter marscherade general Gomes da Costa med en armé in i Lissabon och övertog regeringen.

Situationen i Polen åter tillspetsad.

Polska regeringens förslag till författningsändring kom, enligt telegram via Berlin att stöta på häftigt motstånd av den samlade vänstern. Skall sejmen icke ge sin anslutning till den legala diktatur, som föreslås, räknar man med upplösning av sejmen med våld. Därefter kommer Pilsudski sannolikt att proklamera öppen diktatur och socialisterna torde svara med att proklamera generalstrejk. I politiska kretsar anser man situationen yttrest allvarlig.

Enligt en arbetartidning i Chiasso, på gränsen mellan Italien och Schweiz läggas planer för att Mussolinis dotter, Edda, skall ingå i äktenskap med italienska kronprinsen Humbert. Mussolini lär vara mycket intresserad åt det hållet.

I Afrika lär finnas en egendomlig sjukdom som orsakar att horn växer fram på de som agripits av densamma. Hornen framträda varsomhälst på kroppen, men oftast på huvudet. Det är icke ovanligt att horn sticka fram ur näsan och underkäken på infödda som drabbats av sjukdomen. Den har kallats "goundou." Hundratals fall ha examinerats och operationer företagits.

En intervju med violinisten Göran Olson-Föllinger.

Endast de svenska tidningarna söka hålla svenska språket vid liv.

Förbudet hotas.

Den här i Canada välbekante violinisten Göran Olson-Föllinger har nyligen återkommit till sin hembygd och en korrespondent för Östersunds Posten har med anledning därav intervjuat honom. Vi taga oss friheten här återgiva vad den välkände musikern yttrade under nämnda samtal.

Huru äro utsikterna för emigranter i U. S. A. och Canada?

Till Canada bör ingen hantverkare resa nu, enär tillströmningen dit redan är stor och arbetsmöjligheterna icke äro de bästa. Den canadensiska regeringen ställer sig dock gynnande till immigrationen, i synnerhet av jordbrukare, ty man vill genom införsel av förhoppningsfulla krafter söka befolka de stora odlingsbara vidderna.

I U. S. A. äro förhållandena bättre. Men de personer som hava det någorlunda bra här, böra ej uppgiva sin ställning, enär de få kämpa hårt, innan de få det någorlunda drägligt även där. I synnerhet böra de kunna ett yrke, t. ex. snickeri-, malare-, eller murareyrket. En vanlig grovarbetare har det i regel svårare att slå sig fram där, än här, och de kunna ej räkna med att staten räcker en hjälpande hand vid arbetslöshet.

Huru står det till med det svenska språket?

Det försvinner mer och mer. Det är endast de svenska tidningarna som numera ha intresse av att hålla svenska språket vid liv. Sedan kyrkorna av omständigheternas makt allt mer och mer mäst' övergå till engelska språket, är det nog endast en tidsfråga när vårt modersmål helt är försvunnet, i synnerhet som emigrationen till U. S. A. nu genom lag blivit så omfattande minskad. Augustana Synoden har här hemma klandrats mycket, för att den lät't engelska språket utträngа det svenska. Men den, som något satt sig in i kyrkans ställning och lärt känna de svårigheter den har att kämpa emot undrar ej därpå. Augustana Synodens präster och ledande män, beklaga med sorg i hjärtat att vårt kära språk så tränges undan, men de kunna intet göra åt saken, enär det uppväxande släktet har mycket svårt för att lära sig förstå en predikan på svenska, och de svenskar som numera komma dit, ej vilja kolonisera utan genast bege sig in bland amerikanare. Dock, svensk kultur består ej endast i språket och Augustana Synoden gör allt vad den kan för att tillvaratagа och bevara ved Sverige har och kan giva dem i arv, ehuru det måste ske genom engelska språket som uttrycksmedel. När man ser deras stora präktiga kyrkor, skolor, sjukhus och ålderdomshem etc. måste man taga av sig hatten. De ha hedrat Sverige långt mera, än de som tro sig ha patent på svenskhetens bevarande och som tro, att svenskhet består i dans, uppträdande av vissångare och bondkomiker.

Hur är det med förbudet?

Det kommer nog ej att stå sig länge. Missnöjet är redan stort bland största delen av folket. Dock finns det nog ingen, som vill ha "saloonen" tillbaka! Om man ser på förbudet med "saloonen" som bakgrund, måste man säga att det verkat gott. Men om man jämför förbudslandet med vårt eget land, kan man nog säga, att det supes mindre i Sverige. Det är mycket lättare för den "törstige" att köpa sprit i U. S. A. än här hemma på grund av, att även de minsta byar finnas de, som sälja. Vin, ganska starkt, tillverkas rätt så allmänt i hemmen, och klubbmedlemar behöva

(Forts. å sid. 6.)

Tjeidze är död.

Den georgiske socialdemokraten Tjeidze, som på sin tid var president för den georgiska konstituanten, har nyligen avlidit i Paris till följd av ett självmordsförsök, som han i en neurastenisk kris begick den 7 juni.

* * *

Tjeidze var vid utbrottet av 1917 års ryska revolution riksdumamedlem. Han blev den första ordföranden i Petersburgs soldat- och arbetarråd och var sålunda en av revolutionens förgrundsfigurer vid dess utbrott T. blev, när sovietsystemet organiserades för hela Ryssland jämväl ordförande i de allryska soldat- och arbetarrådens verkställande centralkomité. Inom båda dessa organisationer hade han och hans meningsfränder att kämpa med bolsjevikernas opposition och då denna segrade i Petrograds soviet genom antagande vid ett sammanträde på hösten av en programresolution, avgingo Tjeidze, Zeretelli och Tjernov. Inom den allryska sovietsammanslutningen bibehöll emellertid Tjeidze sin ledarställning, och han presiderade i oktober i det av provisoriska regeringen sammankallade "förparlamentet". Redan kort före bolsjevikrevolutionen i november hade emellertid T. återvänt till sitt hemland Georgien, där han jämte Zeretelli sedan intog en ledande politisk ställning. Bägge anlände i mars 1919 till Paris med uppdrag att vid fredskonferensen bevaka Georgiens intressen. Kort därefter lades emellertid Georgien helt under den ryska soviet-regeringens makt, och Tjeidze samt andra gingo i landsflykt.

Mrs. McPherson har återfunnits.

Nyligen kom underrättelse om att kvinnliga evangelisten mrs Aimee Semple McPherson i Angelus Temple, Los Angeles, kommit till rätta. Hon bortrövades, enligt hennes egna ord, från Ocean Park badplats, då hon badade där den 18 maj. Det gick så till, att en kvinna kom springande och bad henne följa med till ett sjukt barn, vilket hon gjorde. Kommen in i en väntande automobil blev hon kloroformerad och visste ej vart det bar och vaknade först i ett kyffe inom den mexikanska gränsen, och här påstår hon sig hava hållits av banditer mot lösen.

James Suderson, en amerikan, säger, att han fann henne inom gränsen till Mexiko. Myndigheterna i California hava utsänt män på spaning efter banditerna, och under tiden undersöka vederbörande i Los Angeles trovärdigheten av hennes berättelse. Häromdagen var mrs Aimee McPherson tillsammans med detektiver och andra i Mexiko för att finna det kyffe i North Sonora, i vilket hon sade sig ha hållits som fånge, och från vilket hon flydde. Men hon lyckades ej finna den och ej giva någon anvisning, som ledde till närmore klarering av hennes färd. Hon vidhåller, att bortrövningshistorien är sann och har erbjudit $5,000 belöning åt den eller de, som kunna finna kyffet. Under hela forskningsfärden kunde hon icke utpeka något spår, som nöjaktigt visade, att det var just den väg hon flytt från sina vaktare.

Islands statsminister Magnusson avled midsommardagen i Nordfjord.

Skola de engelska gruvarbetarna få 8-timmars arbetsdag?

Inom några dagar torde regeringens lagförslag om åttatimmars arbetsdag för gruvarbetarna komma att behandlas av underhuset. Man förutspår stormiga uppträden.

Såsom känt fastställer nu gällande lag 7 timmar. Då försök gjordes att sänka gruvarbetarnas löner utbröt kolstrejken och för att bilägga densamma försöker man sig på att bibehålla lönerna och i stället förlänga arbetsdagen med en timme. Det nya lagförslaget har framkallat en oerhörd bitterhet i arbetarkretsar, varför många heta duster förutspås, innan nämnda lagföslag kan bliva lag.

Våldsamma översvämningar i Tyskland.

Tusentals acres hava översvämmats i Tyskland genom att floden Elbe på grund av ihållande regn stigit över sina bräddar och brutit fördämningsvallarna. Trupper ha skyndsamt beordrats att reparera vallarna. I fredags förra veckan rapporterdes 15 döda och att 100,000 acres odlat land stå under vatten. Det säges vara den största katastrof på 100 år i landet. Mesta förstörelsen är utmed floderna Elbe och Oder Skadan anslås till $30,000,000.

Överproduktion är omöjlig förrän hela världen har allt som den åstundar. Och om det skulle hända, så borde vi visserligen känna oss belåtna.

Giftermål med förhinder.

För någon tid sedan meddelade vi om en sextioårig amerikansk miljonär, mr. Edward Browning, vilket skandaliserade hela Amerika genom att gifta sig med en sextonårig butiksflicka. Hela samhället lade sin näsa i denna de båda kontrahenternas absolut privata affär och vämjdes i kapp åt den omaka tillställningen. Men man kunde ju ingenting göra åt saken, då den lilla miss Peaches var hågad att gifta sig med en man som var fyrtio år äldre än hon själv, och ha ninte heller tycktes villig att böja sig för den allmänna opinionen och avstå från giftermålet.

Men om lagen inte kunde göra någonting, så fanns det en annan mäktig sammanslutning som beslöt lägga hinder i vägen för äktenskapet, det var Ku Klux Klan!

Då de nygifta anlände till det förtjusande gods brudgummen givit sin brud i morgongåva funno de ett plakat med följande påskrift uppklistrat på ingångsdörren:

"Om Edward W. Browning vågar att fortsätta sitt onaturliga äktenskap på denna plats kommer huset att antändas."

Ku Klux Klan.

Mr. Browning tog det hela för ett misslyckat skämt och brydde sig inte om hotelsen. Men under natten brann huset ned och makarna Browning fingo i största hast bege sig till närmaste stad för att söka få tak över huvudet på något hotell. Här mötte dem emellertid ännu en obehaglig överraskning. Ingen hotellägare vågade nämligen hysa dem av rädsla för klanen. Slutet blev att det stackars äkta paret fick bege sig till New York för att få vara i fred. Man befarar emellertid att den mäktiga sammanslutningen kommer att förfölja dem även där.

Tjuvarnas akademi.

Någon gång förra året meddelade vi om en "tjuvskola", vilken upptäcktes av Parispolisen någonstans i Montmartre. Det var en gammal, manlig expert på området som höll den, och eleverna fingo genomgå regelrätta kurser och avlägga prov innan de ansågos fullärda.

Nu har metropolens polisstyrka åter upptäckt en liknande sak! Denna gång var det emellertid något så fint som en "akademi" för tjuvar och lärarkrafterna voro kvinnor Här rörde det sig heller inte om fullvuxna människor utan det var barn, tioåringar och yngre, som fingo lära sig det snygga hantverket. Kurserna voro mycket grundliga och eleverna sändes ut som kunniga och djärva fackmän och kvinnor, vilka gjorde sina uppfostrare all heder och polisen all förtret, man gärna kunde önska.

Nu har man emellertid som sagt funnit roten och upphovet till det onda! En "tjuvarnas akademi" låg gömd inne i ett gammalt ruckel vid en gata som av någon oförklarlig galghumor fått namnet "Rue de belair", vilket är det minst passande namn den gärna kunnat få. Lärarinnorna voro en viss Amanda Godart och hennes kumpan Berthe Raulin.

De båda kvinnorna sitta nu i häkte och den utan tvivel synnerligen inkomstbringande trafiken är avbläst — åtminstone för tillfället.

Till Paris anlände den 26 juni det spanska konungaparet. De mottogos som gäster av president Doumergue.

Vid den tyska kapplöpningen den 27 juni vann amerikanaren Williams med Ferro första priset.

I nordvästra Kansas utplanteras 75,000 körsbärsträd, importerade från Frankrike.